

Skilsmisse og gjengift.



Er det å gifte seg på nytt etter en skilsmisse, eller gifte seg med en som har skilt seg, en stor og utilgivelig synd?

Dette tema er et omdiskutert og et vanskelig tema å snakke om. Det kan bringe opp mange følelser og en del kan fort komme med en moralsk pekefinger å trekke frem noen skriftsteder som virker fordømmende, eller for de som har opplevd det kan det være følelser som: skam og skyld.

Mange kristen føler at de er mislykkede og annenrangs kristne for de de ikke fikk til ekteskapet, og de kan lett føle at andre kristne fordømmer dem, spesielt hvis de skulle finne på å gifte seg på nytt.

Før var jeg selv litt forvirret på dette, og holdt meg unna dette tema, men det hjalp meg en del å se det fra vinkelen som jeg vet Gud ønsker at vi skal det fra! Se det gjennom at det handler om et fellesskap og kjærlighetsforhold med Gud og hverandre.

Hvis jeg er en god far, (jeg ble selv ganske nylig en stefar, sommeren 2016), vil jeg mine barn det aller beste. Hvis de blir såret, sønderknust, få et knust hjerte og så videre, selv om de kanskje selv er skyldig i det, ville jeg fremdeles ønske å støtte dem, hjelpe dem, prøve å gjenopprette og ønske dem det beste.

Når selv vi som ikke er perfekte i våre handlinger og tanker ønsker dette for våre barn, hvor mye mer ville ikke vår perfekte himmelske far hjelpe, gjenopprette oss og gi oss gode gaver (Matt 7:8)?

Det er ofte lett å ta et skriftsted, ofte ut av sin sammenheng, og slå hverandre i hode, og fordømme hver andre med det, spesielt når man selv ikke har vært i samme situasjon og vi ser bare svart hvit i henhold til lov og regler, og ikke ut i fra et forhold og ut i fra nåde.

Det er mange kristne som allerede har dømt de som har giftet seg på nytt til fortapelsen, på grunn av noen skriftsteder, men er dette i henhold til Guds sanne karakter?

Husk også at loven aldri gav et bilde av Guds sanne karakter, det var det Jesus som gjorde, og han fulgte ikke Moseloven til punkt og prikke heller, som ved å helbrede noen syke og ta korn fra en åker på Sabbaten (Se Mark 2:23-28), og ikke å steine og fordømme en kvinne som ble grepet på fersk gjerning i hor (Joh 8). Husk Jesus hadde ennå ikke oppfylt loven for oss, dette skjedde ved hans død og oppstandelse, så Moseloven gjaldt når fariseerne brakte denne kvinnen til Jesus og loven var klar på dette, og Jesus burde ha steinet henne hvis han skulle ha fulgt Moseloven, men Jesus åpenbarer en ting, som han gjør igjen og igjen i evangeliene: Ingen klarer å oppfylle loven hundre prosent! Og det finnes nåde, tilgivelse og gjenopprettelse fra Gud selv for de groveste synder.

Før jeg går videre og gjør at mange kanskje blir mer sint på meg, for noen kanskje tenker: Tore er en forkynner som tar lett på synd og ekteskapet, og han oppfordrer til lovløshet og billig nåde (hva nå billig nåde er?)

La meg si dette veldig klart:

- Jeg tror hundre prosent på ekteskapet og at Gud mente det for to personer hele livet ut!!

Det er Guds ideale, det er Guds ønske og vilje og til det aller beste for oss og den familien vi stifter! Skilsmisse er ikke Guds ønske eller vilje, det er galt og det er ikke fra Gud. Jeg håper dette var klart nok sagt!

Det er få ting som skader oss mer, og ikke minst for barn, som skilsmisse. Det er også skadelig og nedbrytende for et samfunn, det har jeg sett på nært hold. Så jeg er så absolutt motstander av skilsmisse og det er Gud også! Men selv om jeg er motstander av skilsmisse, gjør det meg til en motstander av de som har opplevd det? Og er Gud imot dem, fordi Hans perfekte vilje for ekteskapet ikke skjedde? Nei, på ingen måte!

De som har opplevd skilsmisse sliter ofte med skyld, skam, fordømmelse, avvising, knuste hjerter, troen på seg selv og tillit til andre. De kan ofte føle at de har fått en kniv i hjertet, også kommer de kanskje tilbake til sin menighet eller en ny menighet og treffer kristne som bare skyver denne kniven dypere inn i hjertet.

Hvis de ikke opplever å bli avvist, blir de kanskje likevel sett litt ned på som annenrangs og mislykket kristen, og de får mange ganger høre at de nå er dømt til å leve alene resten av livet (hvis ikke den de skilte seg fra ikke dør), for hvis de skulle gifte seg på nytt, vil de leve i synd og sannsynlig ende i helvete, og ta den de gifter seg med, med seg også.

Tenk deg dette scenarioet: Vedkommende som hun giftet seg med viste seg å være en psykopat, som verbalt misbrakte henne daglig over flere år. En dag tar hun motet til seg og klarer å få skilt seg fra denne psykopaten.

Så får hun høre av noen kristne at hun aldri kan gifte seg igjen, og er dømt til et singelliv resten av livet, hvis ikke psykopaten dør da.

Først: Hva ville hun føle mot sin tidligere mann? Hun ville sannsynligvis bli enda mer bitter og håpe på at han døde(det er nesten å oppfordre til mord). Ja jeg vet at vi må tilgi også, men det kan være vanskeligere enn du tror.

Og hva ville skje hvis hun fant en god mann, som virkelig brydde seg om henne, og så traff hun på noen kristne som mente at den første mannen måtte dø, før hun kunne gifte seg på nytt. Jeg tror enten hun ville blitt ganske bitter på Gud, eller hold seg langt unna kristne.

Jeg har møtt veldig mange kristne som har skilt seg, og som ikke lenger ønsker å gå i en menighet eller ha mye fellesskap med kristne, på grunn av at de føler seg fordømt av dem eller at de er en annenrangs kristen. Det er veldig tragisk, og jeg vet at det ikke er slik Gud ønsker at det skal være, for han er ikke den som fordømmer, men religiøse kristne kan lett gjøre det.

Det jeg har nevnt over, om at den eneste gyldig grunnen for å gifte seg på nytt er at den tidligere mann/hustru dør, ikke alltid er sagt dirkete og muntlig, men man kan fort plukke opp denne holdingen som en del kristne har, og det er ikke bare fra den eldre generasjonen.

Jeg sa jeg ikke har undervist om dette emne før, men våren 2015 ble dette et veldig viktig tema for meg, og jeg måtte selv sette meg ned og tenke igjennom disse tingene nøye og studere det. Jeg måtte se på: Hva sier Bibelen egentlig og hva er Guds hjerte?

Jeg kjente til hva Jesus og Paulus sa, men jeg hadde likevel ikke satt meg godt nok inn i det.

Min kones historie

Grunnen til at dette temaet ble aktuelt for meg våren 2015 var at jeg var i ferd med å innlede et forhold til en kvinne, som i dag er min kone. Hun hadde to barn, og hadde vært gift før. Hun er en kristen og hadde vært en pastor, men ekteskapet hennes hadde gått i stykker.

En av de første tingene jeg ønsket å finne ut om henne, var om hun var den som hadde rømt vekk fra forholdet, var hovedskylden til at ekteskapet gikk i stykker og hvordan hun så på ekteskapet. Hun er ikke norsk, men fra Myanmar og fra et folkeslag som heter shanfolket, og mange tar ikke ekteskapet så alvorlig blant dem, og noen kan rømmer vekk fra det ved første konflikt.

Min nåværende kone var og er ikke slik, hun hadde vært kristen hele livet og hadde en god moralsk karakter, og noen venner av meg kunne også bekrefte dette.

Hun så (og ser) på ekteskapet som en livslang pakt, som ikke bør brytes.

Litt av historien hennes er slik: Den tidligere mannen hennes ble en dag tatt i å stjele, og ble dømt til 3 års fengsel, men satt inne i bare seks måneder av dommen.

Da han kom ut hadde han mistet interessen for sin kone og to små barn, den yngste på bare 3 måneder.

Hun kjempet for ekteskapet sitt i over to år, men hennes tidligere mann var utro mot henne, og fant en ny kone. Til slutt måtte min kone flytte tilbake til sin landsby i Myanmar, fordi mannen hennes sendte henne og barna vekk for han ville ikke ha dem boende hos seg lenger. Etter dette, hverken besøkte han dem eller gav ham dem barnebidrag (Myanmar er ikke helt som Norge) og han brøt all kontakt (i dag vet vi ikke konkret hvor han bor, men bare at han har en ny kone og ett barn med henne).

Etter over ett år hadde ikke min kone nok penger, for hun hadde ikke et bra nok betalt arbeid til å forsørge sine to små barn med mat og skolegang i Myanmar. Hun tok en av sine aller vanskeligste beslutninger i sitt liv: La barna være hos moren hennes, og å dra alene enten til Singapore eller til Thailand for å skaffe penger som hun kunne sende tilbake til sine to små barn og eldre mor i Myanmar. Hun valgte til slutt Thailand, for hun hadde bodd der før og kunne litt thai.

Med tungt hjerte forlot hun Myanmar og kom til Thailand, og hun var til å begynne med deprimert og følte seg som en mislykket mor som måtte forlate sine to små barn.

På samme tid begynte Gud å å tale til henne og oppmuntre henne, og hun begynte å se noe av Guds nåde og kjærlighet som hun ikke hadde sett tidligere, hun visste Gud ikke hadde forlatt henne og hun begynte å få håp for fremtiden.

Da jeg hadde fått noen av disse opplysningene, ikke bare fra henne, men også fra noen venner av meg, som kjente til hennes historie og tidligere mann, så gjorde jeg også en beslutning: Jeg valgte å innlede et forhold til henne. Hun sa heller ikke umiddelbart ja når jeg fridde, vi begge brukte litt tid på å be litt mer over det, for det var ikke et lett valg for noen av oss. Vi visste også om en del holdinger en del kristne har, og i Myanmar er de etablerte kristne miljøer veldig konservative.

En annen ting jeg visste var at hun var en person som kjempet og at hun var hovedsakelig den uskyldige part i at ekteskapet gikk i oppløsning. Jeg vet det alltid er to sider av en konflikt, men i min kones situasjon lå det meste på hennes tidligere mann, og hans valg om å totalt forlate dem.

Hun hadde også egentlig ikke tanker om å gifte seg på nytt, fordi hun var oppvokst med tanken og læren om at det var en stor synd å gifte seg på nytt, hvis den tidligere mannen ikke var død. Men da hun kom til Thailand, så ba og sa hun allikevel til Gud: Hvis du ønsker å gi meg en ny mann så må det være en som virkelig elsker meg, kan ta hånd om oss, være tro mot meg og beskytte (det å være uten mann med to små jenter i hennes kultur er også forbundet med mange farer) og til å være en god far for hennes to barn.
Like etter at hun hadde bedt dette, traff hun meg.

Før jeg innledet et forhold til henne måtte jeg også gå noen runder, som sagt, og tenke meg godt om.

Det at hun hadde to barn var en ting, men hva ville andre tenke, og hva med tjenesten min? (Jeg visste om en del konservative holdinger en kristne har på dette teamet) Utfordringer rundt kultur, språk (jeg snakker shan, men min kone snakker ikke mye engelsk), papirer, visum, penger etc? Og ikke minst: hva mente Gud om dette?

Som du kanskje har skjønnet, så tror jeg og min kone av hele vårt hjerte at det har vært Gud som ledet oss sammen, og jeg kunne ha skrevet flere sider om det.

Gud har bekreftet dette for oss gang etter gang på forskjellige måter, og jeg vet at Gud er i det og at han er for oss!

Forskjellige tolkninger på skilsmisse og det å gifte seg på nytt

Hva med det Paulus og Jesus sier? Hvordan forholder du deg til det?

Vi skal snart se litt på det, men la meg først ta med et par hovedtolkninger eller syn på dette emne som forskjellige kristne, og i noen tilfeller, hele kirkesamfunn, har.

La meg også si dette: Ofte finner man harde og bastante meninger om deres egen tolkning, og mange mener at det er de som er mest tro mot Guds ord, de andre er i verste fall vranglærere og djevelens apostler.

Jeg møter kanskje mest denne holdingen blant de som har tolkning nummer en.

1. En kristen kan ikke skille seg og gifte seg på nytt hvis den vedkommende hun/han var gift med ikke er død. Hvis hun/han gifter seg på nytt, lever de i synd (hor) og vil gå fortapt. Argumentet er Moseloven. (Finnes kanskje noen nyanser her, men i korte trekk er det hva de seier)
2. En som har opplevd utroskap kan skille seg, men ikke gifte seg på nytt.
3. For en som har opplevd utroskap er den uskyldige parten fri til å skille seg og gifte seg på nytt. Litt av argumentet her er at under loven var det åpning for å skrive skilsmissebrev, de så på den personen som hadde begått hor, som død, og kunne derfor gifte seg på nytt. (Husk at jeg refererer til tolkninger her, derfor har jeg ikke begrunnet det jeg sier med mange skriftsteder i disse 8 punktene, men noen skriftsteder kommer)
4. Hvis en eller begge partene var kristne da de skilte seg, så kan den som er kristen ikke gifte seg på nytt. Men hvis hun/han ikke var kristen kan hun/han gjøre det. Litt usikker på hvordan de tolker denne.
5. Hvis en som har drevet hor (ligget med noen) før de giftet seg og ikke fortalt det til sin partner, eller gjort noe annet uanstendig og partneren finner det ut etter de er gift, da kan vedkommende skille seg, og gifte seg på nytt. Denne tolkningen kommer muligens fra loven der Moses skriver at man kan skrive ut et skilsmissebrev hvis en mann finner noe uanstendig ved sin ektefelle. Se 5Mos 24:1-3.

6. Hvis vedkommende mann (kvinne) ikke er kristen og han/hun vil skille seg, så er kvinnen (eller mannen) fri til å skille seg og gifte seg på nytt. Argumentet er blant annet det Paulus sier i 1Kor 7, jeg kommer tilbake til dette.
7. Gud sin hensikt med ekteskapet er at det skal vare livet ut, og skal og bør ikke brytes, men vi lever i en uperfekt verden, der vi alle kan ta gale valg og ting går i stykker. Gud er en som ønsker å gjenopprette det som har gått i stykker, og det beste er når to partner kan forsones og forholdet gjenoprettes. Dette er ikke alltid mulig, men fordi Gud er en god Gud kan han selv gjenopprette dette ved å gi en ny ektemann/hustru. Gud er mer opptatt av gode forhold og et gjenopprettet liv enn lover og regler. Derfor dømmer ikke Gud deg til å leve resten av livet singel. Selv om du selv skulle være skyldig i at ekteskapet ditt gikk i stykker. Gud sin tilgivelse strekker seg også til skilsmisse, og skilsmisse er ikke en utilgivelig synd. Dette er i hovedsak mitt syn.
8. Siden vi ikke er under loven, er vi fri til å gjøre hva vi vil. (Jeg er ikke tilhenger av denne, den er både en litt misforståelse av nåden og en alt for enkel konklusjon, og Paulus selv gikk imot denne tankegangen, i blant annet Rom 6:1-3)

Ikke døm eller stein de som allerede ligger nede



Jeg ønsker bare her å komme med en formaning, og det er og ikke trekke konklusjoner tidlig og ikke å dømme skjebner for fort, og spesielt ikke døm de som allerede ligger nede! For det kan være nettopp det du gjør hvis du trekker konklusjoner for fort.

Når jeg nå har begynt å ta opp dette teamet så har det kommet en del beskyldninger mot meg, og jeg forventet litt det, men debatten gikk kanskje litt varmt for seg.

Noen av beskyldningene var at jeg ikke følger Bibelen, at jeg prøver å rettfærdiggjøre meg selv, snu og vende Skriften til min fordel, at jeg er en falsk bibellærer også videre, og til og med at jeg skriver dette for økonomisk vinning. Jeg ønsker ikke å gå personlig imot de som sa dette, men det er en del felles holdninger blant en del kristne, og det er de dømmende holdningene jeg er ute etter ikke personen eller personene som kom med kritikk.

Jeg har også noe å takke mine kritikere for, og det var at jeg enda mer satt meg inn i dette temaet, og har også utvidet denne undervisningen mer. Det har også gjort meg mye tryggere på dette temaet.

Jeg påstår ikke at jeg er perfekt i alt jeg underviser (og jeg tror ingen er det), og derfor prøv gjerne det jeg sier, men mitt hjerte er å hjelpe og være med på å gjenopprette de som har opplevd et

knust liv og de som sitter fast i fordømmelse, skyld og skam. Slik jeg leser min Bibel, og ser i helhet på Jesus sitt liv, så var dette hans ønske også.

Luke 4:18

Herrens Ånd er over Meg, for Han har salvet Meg til å forkynne evangeliet for de fattige. Han har sendt Meg for å helbrede dem som har et sønderknust hjerte, og for å rope ut frihet for fanger, og for at blinde skal få synet igjen, for å sette undertrykte i frihet,

Veldig mange kristne sitter veldig fast i den gamle pakt og loven, og når de leser Bibelen ser de den gjennom loven. Jeg vil kalle det at man leser Bibelen med lovviske briller.

Det er en del som dømmer meg for de jeg har giftet meg med en fraskilt kvinne, spesielt de som har det første synet som nevnt her: at det kun er mulighet å gifte seg på nytt hvis vedkommende som de var gift med dør.

Til de av dere som eventuelt tror jeg prøver å vri skriften til min fordel og ikke følger alt det som er skrevet i Bibelen, la meg bare si dette: Hvis vi fremdeles levde under loven og vi skulle følge loven så ville jeg allikevel ikke levd i synd. For om jeg hadde levd under loven, så var det hvert fall to ting som var uttaket: Hvis det var snakk om hor, og hvis det var funnet noe uverdlig eller usømmelig ved vedkommende de giftet seg med, det siste sier Jesus at Moses skrev på grunn av deres harde hjerter, og at kun hor var en eneste gyldig grunn, under loven (Matt 19:4-9).

Hvis vi levde under loven, og vi skulle håndhevet den, ta den helt bokstavelig, så burde vi først ha funnet min hustrus tidligere mann og steine ham, for det hadde vært etter loven. Men som jeg både kan lese ut i fra Bibelen, så var det ikke alltid dette ble håndhevet, og Jesus selv håndhevet ikke denne loven da han ikke steinet kvinnen som ble grepet på fersk gjerning i hor, som du kan lese om i Johannes 8.

Vi må også forstå at jødene levde ikke alltid bare under jødisk lov, og på Jesus sin tid levde de under en romersk hersker, og lov der det ikke var dødsstraff for hor.

På samme måte med min kones sin tidligere mann: Ja hvis vi skulle ha fulgt loven ("følge Bibelen"), så burde vi steine ham, men da hadde vi brutt en lov i landet, og vi ville bli satt inn, og kanskje fått livstid for mord (jeg lever ikke i Norge). Så sant vi kanskje ikke levde i et muslimsk land med Sharia lover.

Derfor ble Moseloven heller ikke håndhevet til punkt og prikke, det var uttak.

Hvis det var snakke om hor, og den uskyldige parten giftet seg på nytt, så var det ikke å regne som synd, fordi den skyldige parten ble regent som død, selv om ikke dødsstraffen hadde blitt utført. Dette har vært grobunn for teologiske debatter helt siden Moseloven kom, og det er ikke noe nytt syn som jeg plutselig kommer med.

Til de som mener vi skal følge alt i Bibelen bokstavelig.

Til de som mener vi må bokstavelig følge alt det Bibelen og Jesus sa (uten å se på sammenhengen), og mener dette er å hundre prosent følge skriften: Steining var en praksis for alle som hadde drevet en eller annen form for hor, så derfor burde vi ha steinet alle som har drevet hor, det vil også si de som har hatt sex før ekteskapet.

Et ekteskap er egentlig inngått fysisk og åndelig når vi har sex med en person, så hvis vi ikke skulle ha steinet dem, så kunne de hvert fall ikke gifte seg med en annen enn den de hadde hatt sex med.

Nå sier jeg ikke at jeg er for samboerskap og sex før ekteskapet, jeg tror det absolutt beste for oss er at den personen vi har hatt sex med, er den vi gifter oss med, og at det er en offentlig bekjennelse (et bryllup) og at man har det ned på papir. Det er det beste for oss! (Og om du har falt i å ligge med noen, så finnes det allerede tilgivelse for det også!)

Men hvis man skulle følge hvert ord i Bibelen hundre prosent, uten helt å se på sammenhengen og spesielt ikke på det nye og gamle testamentet, så kunne ikke de som hadde hatt sex med noen før de giftet seg, ikke gifte seg heller, for det ville være det samme som å gifte seg på nytt.

En annen ting: Hvor mange av dere holder sabbaten hellig? Det vil si: Ikke gjør noe slags form for arbeid fra fredag solnedgang til lørdag solnedgang, og hvor mange har kuttet av seg hånden når de har blitt fristet og har revet ut sitt øye når det har fristet deg?

Det er her jeg mener at Bibelen MÅ leses i sin sammenheng!

En ting som også var tilfelle med min kone(hennes tidligere mann var på ett tidspunkt kristen, men ikke da de skiltes), er at Paulus skriver til Korintermenigheten (1Kor 7:10-14) at en kvinne som har en ikke troende mann og som sier han vil skilles seg fra henne, så er kvinnen i dette tilfelle ikke bundet til sin mann. Det står ikke helt klart her at hun er fri til å gifte seg igjen, men de fleste kristne tolker det slik.

Hva med nåden? Er den strengere enn loven?

Når dette er sagt, hva med oss som nå, når vi ikke lever under Moseloven? Den har forresten aldri vært for oss hedninger (ikke jøder) heller.

Er loven nå plutselig blitt ennå strengere? Har Gud mindre nåde å gi til de som har vært igjennom en skilsmisse, som under loven? Og er Gud ennå strengere på at vi må følge den?

Noen sier vi får bare gjøre så godt vi kan, og stole på at nåden holder når vi feiler.

Er dette gode nyheter? Kom Jesus bare for å hjelpe oss til å prøve å holde loven?

I følge Jesus selv og Hebreerbrevet (Se Matt 5:17 og Heb 9 og 10) så var det ikke slik. Han kom for å oppfylle den, og det handler om å stole på det han har gjort, ikke noe som helst med hva jeg skal få til eller prøve på. Hvis det fremdeles handler om hva jeg må prøve å gjøre, så setter jeg fremdeles lit til mine egne gode gjerninger.

Alle synder er allerede sonet for, og Gud vil ikke dømme deg eller meg for dem heller (2Kor 5:19), men det som det hele handler om er om vi har satt vår lit til det Jesus allerede har gjort, og om vi ønsker å ta det imot, tilgivelsen og frelsen.

Det er lett å steine den som ligger nede, og det er lett å dømme andre når man ikke har vært igjennom det samme selv.

Når jeg ser på Jesus sitt liv og hvordan han behandlet mennesker, spesielt de som ikke fikk det til i livet. Som kvinnen som hadde skilt seg fem ganger, og var nå bare samboer, men som Jesus allikevel ikke fordømmer og avviser (Joh 4). Den utstøtte kvinnen som vasket Jesus sine føtter (Matt 26:6-13). Kvinnen som ble grepet på fersk gjerning i hor (Joh 8:1-12). Tollereren, tyven og synderen Sakkeus, som Jesus besøkte og spiste sammen med (Luk 19:1-8).

Hvis du vil dømme meg for det jeg skriver her, husk bjelken i ditt eget øye, før du ser flisen i din brors øye (Matt 7:1-5). Og du er heller ikke min dommer, men det er kun en som kan dømme, og la han få være min dommer.

Dessverre i Norge har jeg snakket med og møtt mange kristne som er mer lik fariseerne i sin dømmende oppførsel, og jeg har kanskje til og med vært en av dem selv, enn Jesus sin tilgivende og nådefulle holding. De er ofte mer opptatt av korrekthet og lov, og klarer bare å se dette, enn mennesker og menneskers liv og skjebne.

Som kristne er vi kalt til å ligne på Jesus, faktisk er han blitt vår identitet allerede, men det ser ikke slik ut alltid.

At så mange har en dømmende holdning bekymrer meg, for hvis vi skal nå både Norge og denne verden med evangeliet, trenger vi å se ut mer som Jesus. Vi er i mange tilfeller et veldig dårlig vitnesbyrd for denne verden.

Vi snakker om omvendelse og at Norge trenger å omvende seg, men synden vi kristne trenger å omvende oss fra først og fremst er å dømme hverandre, og de som ikke mener det samme som oss. Da tror jeg også vi vil få se et forandret Norge, og ikke bare Norge, men verden!

Hva med det Paulus og Jesus sier om ekteskapet?

Nå har vi sett litt på forskjellige tolkninger og syn kristne har, det er mulig det finnes flere andre varianter, men dette er noen av dem. La oss nå se litt på Bibelen og hva Jesus og Paulus sa i Det Nye Testamentet.

Vi kan begynne med Jesus:

Mange har en misoppfattet konklusjon at den nye pakt begynte i Matteus 1:1, men det er faktisk ikke tilfelle, for den begynte med Jesus sin død og oppstandelse.

Mye av det Jesus forkynner i evangeliene er i forbindelse med loven, og han prøver å vise hvor vanskelig det er å oppfylle den. Mange av samtalene, talene og spørsmålene han hadde, var rundt dette. Spesielt da han snakket til fariseerne og de skriftlærde, og det er viktig å ha dette som bakgrunn når vi leser det Jesus sier i evangeliene.

Dette er også tilfelle med dette skriftstedet:

Matt 19:4-9

Fariseerne kom også til Ham for å prøve Ham. Og de sa til Ham: «Er det tillatt for en mann å skille seg fra sin kone av hvilken som helst grunn? »

Han svarte og sa til dem: «Har dere ikke lest at Han som gjorde dem i begynnelsen, gjorde dem til mann og kvinne

og sa: «Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin kone, og de to skal være ett legeme »?

Så er de ikke lenger to, men ett legeme. Derfor, det Gud har sammenføyd, skal ikke noe menneske skille. »

Da sa de til Ham: «Hvorfor ga da Moses befaling om å gi kona et skilsmissebrev, for så å sende henne bort? »

Han sa til dem: «På grunn av deres harde hjerte tillot Moses dere å skille dere fra deres koner, men fra begynnelsen var det ikke slik.

Men Jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin kone av noen annen grunn enn hor, og gifter seg med en annen, bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med henne som er skilt, bryter ekteskapet. »

Som nevnt: Det Jesus sier her er viktig å se i sin sammenheng, og det er viktig å stille noen spørsmål.

For eksempel: Hvem var det som stilte Jesus spørsmålet om ekteskapet? Jo fariseerne, og de stilte spørsmålet for å prøve han for å finne noe de kunne anklage han for.

Hva var teamet i samtalen? Jo loven.

Loven gav en åpning for skilsmisse hvis en mann fant noe uverdigg eller uanstendig ved henne (se 5Mos 24:1-3), men Jesus gjør den ennå strengere ved å si at den eneste grunn til at noen kunne skille seg var utroskap og hor, men likevel sier selv Jesus her at under loven var det mulig å skille seg, hvis det var på grunn av hor.

Husk også at dette var under loven, og igjen: Loven var temaet her. Da Jesus døde og sto opp igjen, døde vi også til loven, og vi er ikke lenger under loven, men under nåde.

Dette sier Paulus veldig klart i Rom 6 og 7.

Alle samtaler Jesus hadde rundt skilsmisse var i forbindelse med loven, selv det Jesus sier i bergprekenen (Matt 5:31-32). Bergpreken i seg selv var en tale eller en undervisning Jesus hadde som i stor grad handler om at vi ikke klarer å nå opp til lovens krav, men at Jesus kom for å oppfylle den. Dette var hovedoverskriften til bergprekenen. Se Matt 5:17-20.

Så kommer vi til Paulus.

Paulus var en som var sterk tilhenger av å forkynne nåden, han bruker flere av sine brev på å forklare at vi ikke er under loven lenger, men under nåden.

Men når vi leser noen av Paulus sine brev, kan de gi litt inntrykk av at han var mer streng og hardere enn Jesus og loven når det kom til ekteskapet, hvorfor kan det virke slik?

Det kan også virke som Paulus ett sted sier det er en åpning for skilsmisse og gifte seg på nytt, hvis den ene parten ikke er kristen, mens andre steder er den eneste muligheten for å gifte seg på nytt hvis den som de skilte seg fra er død. Hva var årsaken til dette?

La oss først se på det Paulus skriver i Romerbrevet 7:1-3

Eller vet dere ikke, søsken – jeg taler jo til dem som kjenner loven – at loven har herredømme over et menneske den tiden det lever?

Den kvinnen som har en ektemann, er ved loven bundet til sin ektemann så lenge han lever. Men hvis ektemannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til ektemannen.

Hvis hun da gifter seg med en annen mann mens hennes ektemann lever, skal hun kalles en horkvinne. Men hvis hennes ektemann dør, er hun fri fra loven, slik at hun ikke er en horkvinne selv om hun har giftet seg med en annen mann.

Igjen er det viktig å stille dette spørsmålet: Hvem skrev han dette til? Jo, i vers en kan vi lese: Til de som kjente loven, og hvis du ser mer i sammenhengen så vil du se at det var til som de trodde de fremdeles levde under den (bare gå tilbake ett kapittel, så vil du se det).

Når vi leser disse versene ut av sin sammenheng kan vi fort dra noen gale konklusjoner. Teamet til Paulus her er ikke ekteskapet i det hele tatt! Han tar et bilde fra ekteskapsloven, for å demonstrere hvor radikalt fri vi er fra loven!

Rom 7:4

På samme måte, mine søsken, døde også dere bort fra loven ved Kristi kropp, for at dere skal tilhøre en annen, Ham som ble oppreist fra de døde, for at vi skal bære frukt for Gud.

Rom 7:6

Men nå er vi frigjort fra loven, siden vi er døde fra det som holdt oss fanget, slik at vi tjener i Åndens nye vesen og ikke i bokstavens gamle vesen.

Før vi går videre, la meg også si dette: Paulus oppfordrer ikke til å gå imot å bryte den jødiske ekteskapsloven, og når Paulus snakker om loven og at vi ikke er under den, henvender han seg i hovedsakelig til jøder, men selv i Moseloven, som vi har sette på, gav den en åpning for skilsmisse. Selv om Gud ikke dømmer oss etter de ti bud lenger og at vi ikke er under loven, så betyr ikke det at det er OK å drepe, stjele eller drive hor.

I Norge og andre land har vi også en ekteskapslover, og det er viktig å forholde seg til disse også, for den er ment til vår beskyttelse. I Norge er den ikke på langt nær så streng som Moseloven, den har nok heller mistet mye av sin beskyttende kraft i Norge dessverre, og den er ganske så liberal. Men det var ikke slik på Paulus sin tid, jeg tror det er også en av årsakene til at Paulus skrev det han skrev.

Paulus skrev et ganske rettledeende brev til Korintermenigheten. Det handler en del om rettledeing i forbindelse med seksuelle utskielser og hor.

Dette var en menighet som muligens hadde fått tak i budskapet til Paulus om at vi ikke er under loven men under nåden, og misforstått dette som at man kunne synde så mye man vil. Derfor skriver Paulus disse to brevene for å rydde blant annet opp i dette.

Paulus skriver også dette brevet på grunnlag av spørsmål han allerede hadde fått fra menigheten i Korint. Husk at dette brevet ble skrevet til en menighet, som en respons på spørsmål de stilte, og at det hadde skjedd en del utskielser i den, og det er skrevet inn i en sammenheng. Det kan være lett å glemme når vi bare leser noen vers.

Byen Korint i seg selv var en by med veldig mye umoral, dette påvirket også de kristne i Korint. Det var kanskje grunnen til at de ikke tok ekteskapet så høytidelig, og de skrøt av sine seksuelle utskielser. De gjorde til og med, og skrøt, av sine seksuelle synder som de ikke kristne på den tiden ikke snakket høyt om, som å ligge med sin stemor.

Så Paulus trengte i høyeste grad å rettlede dem, og de var sannsynligvis jøder og kjente til den jødiske kultur og Moseloven. (Menigheten som Paulus grunnla i Korint var ledet av et jødisk ektepar, og det er derfor mulig at mange i menigheten var jøder).

Ha dette i tankene når du leser disse skriftstedene.

I disse versene oppfordrer Paulus strekt å holde ekteskapsløfte etter at han har veiledet om sex.

Paulus nevner blant annet igjen det han sa i Romerbrevet

1 Kor 7:39

En kvinne er ved ekteskapsloven bundet så lenge hennes ektemann lever. Men dersom hennes mann dør, da er hun fri til å gifte seg med den hun vil, bare det skjer i Herren.

Her minner han Korintermenigheten om den jødiske ekteskapsloven, men noen vers før skriver han følgende:

1 Kor 7:10-14

De som er gift, pålegger jeg, det vil si ikke jeg, men Herren: En kone skal ikke skille seg fra sin ektemann.

Men om hun er skilt fra ham, så skal hun leve ugift eller bli forlikt med sin ektemann. Og en ektemann skal ikke skille seg fra sin kone.

Men til de andre sier jeg, ikke Herren: Hvis en bror har en kone som ikke er en troende og hun er villig til å leve sammen med ham, da skal han ikke skille seg fra henne.

Og en kvinne som har en ektemann som ikke er en troende, skal ikke skille seg fra ham hvis han er villig til å leve sammen med henne.

For den ikketroende ektemannen er helliget ved sin kone, og den ikketroende kona er helliget ved sin ektemann, ellers ville deres barn vært urene, men nå er de hellige.

Men dersom den ikketroende vil skille seg, så må han få lov til å skille seg. En bror eller en søster er ikke bundet i slike tilfeller. Gud har kalt oss til fred.

Her har vi en veiledning av Paulus om at hvis en kvinne er gift med en ikketroende mann, og han vil skille seg, så er hun fri til det, hun er ikke bundet til ham lenger, det vil si: Hun er fri til å gifte seg på nytt.

Igjen: Husk dette var skrevet til en menighet og inn i en sammenheng, det kan godt være Paulus ville ha kommet med en annen rettledning til en del menigheter i Norge i dag.

Ekteskapet er ment for å ikke brytes

Når det er sagt så vet jeg med sikkerhet at både Jesus og Paulus mente at ekteskapet ikke er noe som er ment for å brytes, og det er noe som gjelder og har gjort det til alle tider! Men betyr det, det samme som at hvis det skulle skje så er det ingen nåde for det, og vi er dømt ved det?

Som allerede sagt: Jeg tror ikke det, for det vil ikke helt samstemme med det både Jesus og Paulus forkynte ellers, og Guds karakter.

Husk at Paulus også noen kapitler senere i korinterbrevet (1Kor 13_4-8) snakker om kjærligheten, som håper alt, tror alt, holder ikke på det onde, den gleder seg ikke over urett (urettferdighet) og den er vennlig.

Vi kan ta Paulus og Jesus sin ord og slå de som allerede ligger nede med dem, men dette er ikke kjærligheten! Vi trenger å se Jesus og Paulus sine ord i sin sammenheng, og ut i fra nåden og kjærligheten.

Hvis vi skulle ta Jesus og Paulus sine ord og lage en lov eller regel ut av det, så er det i hvert fall to ting som er unntaket, som gir lov til skilsmisse og som gjør at du kan gifte deg på nytt, slik jeg og mange kristne tolker det: Hor/utroskap og hvis den andre parten ikke er kristen og ønsker å skille seg.

Igjen: Jeg ønsker heller ikke å ta lett på ekteskapet, og det er utrolig viktig å kjempe for det!

Jeg har selv sett selv hvor skadelig en skilsmisse kan være, ikke bare for en selv men også hvis barn er involvert, og Gud vet det, men i alt dette finnes det også gjenopprettelse og nåde, det har jeg også sett og erfart!

Jeg vet at for min kone, er jeg et bøttesvar (og hun er også et bøttesvar for meg). Hennes situasjon var ganske vanskelig, og hun opplevde at mange av hennes drømmer for fremtiden hadde blitt knust.

Hun hadde et hjerte om å tjene Gud på fulltid og samtidig oppleve å gi sine to døtre en god fremtid. Men alt dette ble knust, og hun måtte forlate sine to barn for å dra til et annet land, hvor hun ikke hadde papirer og noen rettigheter. Hun måtte jobbe hardt 7 dager i uken, 9 timer om dagen, for å tjene rundt 1500 kroner som hun sendte til barna og moren i Myanmar.

Hvis noe galt ville ha skjedd med henne, som for eksempel voldtekt, noe som ikke er helt uvanlig med immigranter, ville sannsynligvis vedkommende som gjorde det gått fri, mens hun ville ha blitt fengslet flere måneder, betale en del penger og sendt tilbake til Myanmar, hvis hun gikk til politiet eller politiet fikk greie på det.

Jeg tror ikke det var Guds hjerte for min kone å være i denne situasjonen, jeg vet at Gud ønsket å gjenopprette det som hadde gått i stykker, og jeg vet at løsningen for min kone var meg.

I dag bor vi sammen som en familie i Thailand (selv om vi for øyeblikket har noen visum utfordringer), barna hennes har fått en far (den yngste har aldri opplevd å ha en far) og vi tjener Gud sammen. Jeg vet Gud har gjenopprette noe som ble knust.

Noen kristne dømmer meg å sier at jeg lever i synd, siden jeg har giftet meg med en kristen fraskilt kvinne, men jeg vet at dette ikke er slik. Fort som sagt: Om vi hadde levd under loven, så hadde vi ikke en gang levd i synd.

Til syvende og sist så handler det heller ikke om vi lever i bevisste eller ubevisste synder.

Gud vil heller ikke dømme oss ut i ifra det, for all dom for synd tok Jesus på seg allerede, han har tilgitt dem (Se 2Kor 5:19), men det handler om vi kjenner Jesus, og har valgt å tro det han har gjort for oss.

Jeg vet jeg gjentar meg selv, men det er fordi så mange kristne ikke forstår dette, de tror Gud vil dømme dem for hver synd de gjør eller har gjort og som de ikke har bedt om tilgivelse for. Men det er ikke slik, for da ville ingen ha kommet til himmelen.

Jeg vil heller ikke dømme de som ikke har opplevd det samme som min kone, og der hor kanskje ikke har vært inn i bildet. Det kan være mange grunner til at liv går i stykker, men det finnes en Gud som ønsker å gjenopprette, og alle synder er det allerede tilgivelse for, som sagt.

For meg har dette vært en høy pris å betale også, både bokstavelig talt (penger), men også med avvisning fra en del kristne på grunn av mitt valg, visum utfordringer, kultur utfordringer, plutselig å få to barn, det å ikke leve alene lenger (det siste har jeg vært mye, så savner ofte ikke det) også videre, men det har likevel vært verdt det!

Vi har allerede vært igjennom mange vanskelige ting sammen, men jeg har ikke angret ett sekund på mitt valg. For jeg har alltid vært sikker på at Gud har vært og er i dette!

Kjærligheten overvinner alt, hvis vi velger den, og den er heller ikke så vanskelig som du kanskje tror noen ganger, og som religion har fortalt deg, for kjærligheten bor allerede i deg og det handler om å oppdage den.

La meg også ta med her: Hvis jeg ikke visste med sikkerhet at Gud ledet meg og min kone sammen, og var med oss i dette, og tvilte, hadde jeg aldri gjort det.

Gud leder oss forskjellig, og det er ingen fasit svar på hvordan han leder oss heller.

Jeg tror også av forskjellige grunner at det er personer som ikke burde gifte seg på nytt, og kanskje en del som burde vente og studere mer om Guds karakter og kjærlighet først.

Uten noen sammenligning forøvrig, så ledet Gud en profet i GT, Hosea, til å gifte seg med en prostituert, det var ikke akkurat helt etter loven heller, men Gud var bak det og hadde en hensikt med det.

Jeg vet også at Guds hjerte er for farløse og enker, og i en del tilfeller, som i min kones, der et forhold er uopprettelig, og vedkommende som sitter igjen med barna alene, er ofte i samme situasjon som en enke(enkemann). Selv om den tidligere mannen er i livet ett eller annet sted.

Mine råd på dette emne!

Mine råd på dette emne tror jeg stemmer godt overens med Guds hjerte for deg, men dette er allikevel mine råd.

1. Kjemp og be for ekteskapet ditt, og ha alltid i tankene at ekteskapet er hellig og er for resten av livet. Ekteskapet er ikke noe du bare "prøver ut".
2. Hvis du er separert eller skilt, be fremdeles for din tidligere ektefelle om at forsoning kan skje, og kjemp fremdeles for det.
3. Hvis det viser seg at forsoning er så og si umulig, gi det fremdeles litt tid (dette kan være veldig individuelt, men ikke forhast deg).
4. Hvis du da skulle ønske det, og det har gått litt tid, be at Gud skal lede deg til å finne en ny kone/mann, men igjen: ikke forhast deg.
5. Hvis du finner en, lær vedkommende å kjenne, hør hva andre sier om han/henne og tenk over konsekvensene og hva det kan koste deg. Og be igjen over det begge to, hvis den du gifter deg med er kristen.
6. Jeg vil også sterkt anbefale å finne en som er kristen! Jeg selv vet ikke hvordan vi skulle ha taklet alt det vi har vært igjennom allerede uten å ha Gud som vi sammen kan be til å søkte råd og trøst hos.
7. Vær klar over at du tar med deg dine dårlige erfaringer og vaner og dine sår også inn i det nye ekteskapet, men husk at Gud selv kan helbrede og hjelpe deg i dette.

Som nevnt flere ganger så er Guds beste og hans vilje at et ekteskap skal vare livet ut, og jeg selv har gjort denne pakten og har gitt min kone dette løfte om at jeg vil være med henne til døden skiller oss ad.

Jeg ønsket også å være med på å forhindre at ekteskap går i stykker, og at andre går igjennom det min kone har gått igjennom! En av hovedgrunnene til at ekteskapet går i stykket er ofte fordi vi ikke vet hvem vi egentlig er og er skapt til å være.

Derfor har jeg også viet mye av min undervisning de siste årene til å fortelle mennesket hvem de er, hvordan Gud ser på dem, hvor viktige de er og hvor høyt de er elsket av Gud.

Jeg vet at når vi får en åpenbaring av dette, så faller veldig mye på plass i livene våre! Og vi vil unngå mange psykiske sår og smerter, og det kan redde mange ekteskap.

Få med deg mer undervisning på www.bibelundervisning.com og spesielt et emne jeg har kalt: Hvem er jeg?